

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 20/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Андрић Манојловић и Добриле Страјина чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невенка Пиштињат, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славко Жива, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву туженог за преиспитивање правноснажне пресуде поднетом против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 116/19 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 116/19 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1344/17 од 05.12.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за страх 80.000,00 динара и за физичке болове 80.000,00 динара. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 116/19 од 08.07.2020. године, у првом ставу изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена, а делимично одбијена и првостепена пресуда делимично преиначена, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за страх 40.000,00 и физичке болове 40.000,00 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.600,00 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 17.100,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку. Одредбом члана 421. став 1. овог закона, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. У ставовима другом, трећем и четвртном истог члана, прописано је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужени, да је наведеним одредбама прописано да се овај ванредни правни лек може поднети само против правноснажне пресуде донете у другом степену, те да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић